

Kronikka 2007

Alussa oli suo, kuokka ja Pekka.
Sille suolle päätti uuden vuoden aattona Pekka viedä rastilipun.
Tapahtuma keräsikin paikalle suunnistajia melkoisen nipun.
Liekö koskaan ennen,
vuoden viimeisenä päivänä suunnistettu lumettomassa metsässä tullen mennen.

Kun lumi viimein tuli, aloitti kauden Ala-Porasan Pirkat.
Kiersivät kisoja mukanaan sukset ja porkat.
Meillä muilla talvi meni venytellen ja kevättä odotellen.

Seuran taitotaso taitaa olla varsin kova,
sillä kevätleirille osallistujia oli vain kuusi.
Harjoitteluun maasto oli kuitenkin oiva
ja K-pisteen pummaaminen kokemus uusi.
Pummin syyhän ei ollut kartan,
vaan Juhan piirroksen epätarkan.
Kierrettyämme koko radan löysimme lopulta myös pisteen koo,
vaikkeihan se siinä vaiheessa enää tarpeellista oo.

Eihän tää ole ollu pelkkää suunnistusta,
hoidettiin me keväällä myös pari kulotusta.
Ekassa metsää paloi yli tavoitteiden,
toinen poltettiin sitten vähän varmistellen.

Iltarasteilla sikalan kulmilla suunnistaminen on helppoa,
jos kompassi tekee tenän, voi käyttöön aina ottaa nenän.
Annea ja Henna ei pidätelleet sateet eikä mitkään,
viihtyivät metsässä joskus hyvin pitkään.

Kokemus on osoittanut että Haku-Veikon keskusrasti on aina takana harjun,
joka imee mehut kovemmankin karjun.
Mukana oli meitä ikähaitarilla 7-63,
mutta vielä riitti porukkaa kannustusjoukkoon suureen.
Lähtöviivalla oli vanhat masit, vertailivat kellä oli vahvimmat lasit.
Itse olin ihan lirissä, Lilja voitti mut loppukirissä.

Virkiä-Jukolaan lähdössä oli riski lievä,
puuttui jusseilta yksi viestin viejä.
Lapualla tehtiin ennätystä monta,
onnekasta ja onnetonta.
Ennätysten tehtailun aloitti venlat kakkonen,
viipyi osuudellaan lainassa ollut Makkonen.

Oli meitä yhteislähdössä joukkueesta puolet,
mutta ei siihen loppuneet seuran huolet.
Viesti kolarista kaikui Virroilta,
ei meinannu vitsit enää Veskultakaan irtoilla.
Ei menny aloittajilla edes tiukille,
oli aikaa mennä vielä kenkäkaupoille.
Puuttuva juoksija saatiin lainaan Raumalta,
kolmosen aloittaja löi Kalevan Rastinkin laudalta.
Viimeisen ennätyksen teki Ari,
viipyen osuudella kaavailtua kauemmin tunnin pari.

Veteraanien MM-kisat Rukalla,
oli kauden päätavoite Jukalla.
Olihan siellä myös Tähtiset, Eero ja Hannu. Liekö kylmä sade sää vienyt parhaan terän.
Ei tullut mukaan kellekään voittokannu.

Finillä oltiin Kankaanpäässä.
Pelkoset ja Lahtiset siellä rasteja etsi sateissa säässä.
Minä tipuin syvään ojaan ja Ari putosi suohon.
mutta ei sammunut suunnistusintomme suinkaan tuohon.
Jukka sarjansa kärjessä kukkui,
vaikka yönsä autossa nukkui.
Jarikin kolme päivää hyvin juoksi,
kunnes leimausvirhe menestyksen hylsyyn syöksi.
Kisapaikalta jäi muistoihin komea silta,
josta rekatkin mahtui alta.

Hannu oli tutustumassa ensi vuoden Jukola maastoon.
Onhan kisa saatu ensi vuodeksi Teiskoon.
Sattui Hannulle vain väärä sarja,
olisi ollut aikaa poimia matkalla vaikka maasta marja.
Nöyryytti muita oikein kunnolla,
voitto tuli melkein puolella tunnilla.

Kisajärjestelyjä tehtiin taas kovalla työllä,
päätettiin järjestää kisat tällä kertaa yöllä.
Maakesken metsistä niitettiin pois heinät, mutta säästettiin tukit.
että saatiin paikoilleen rastipukit.
Ratamestareina Heikki ja Pekka,
vahvistuksena Maukka.
sujuuhan tältä ryhmältä metsissä laukka.
Ratoja testattiin porukalla päivällä ja yöllä.
Maaston vaikeudesta johtuen ajankäyttö metsässä oli veikkailua,
Koejuoksun jälkeen Maukkakin totesi ”se oli melkoista seikkailua”.
Pusikkoisessa maastossa kiristyivät joidenkin kilpailijoiden pinnat,
mutta heidätkin lepytti puffetin halvat hinnat.
Kun viimeinenkin kilpailija oli kotimatalla,
kuului helpotuksen huokaus kilpailunjohtajalta.

Syksyllä oltiin taas Halikossa,
kisa paikka Kokkilassa.
Joukkueita oli tällä kertaa vain yksi, ehkä ensi vuonna taas kaksi.
Pekkakin sai kartasta niskalenkin,
kun viime vuonna oli vasta ykkösellä, tänä vuonna kiersi samaan aikaan koko reitin.
Joukkueen kasaaminen oli uhkapeliä melkoista,
kun samaan joukkueeseen valittiin peräti kolme Lahtista.
Hyvin kisa silti meni,
ei vauhtia hidastanut edes kisapaikan kuravesi.
Jari osuudellaan Koistista vauhdillaan hätisteli,
tuttu polku keväältä Juhan ankkuri osuudelta maaliin veti.

Seura on jatkanut myös laajentumistaan,
Timon toimesta ala-jaosto on perustettu Australiaan.

- perhe Lahtinen -